

Groepssessie 'Calamiteitenplannen'

Begeleiding: Prue Nairn, Stenden Hogeschool

Verslag: Marius Bremmer, Hanzehogeschool

Gebruik van *social media*

Stelling één ging over het gebruik van *social media* zoals Facebook, Hyves, Twitter en LinkedIn. Iemand merkte op dat Twitter wellicht gebruikt kan worden bij een veranderd reisadvies. Verder vindt men *social media* te verspreid. Je vindt er hooguit aanvullende informatie zoals gewijzigde lokale telefoonnummers, vakantie-reizen en weekendtrips, etc.

Studenten zetten vertrouwelijke zaken bovendien niet op internet. Je kunt het beste gewoon mailen of Blackboard gebruiken. Bij calamiteiten kun je studenten wel via *social networks* volgen.

Reikwijdte van de verantwoordelijkheid

Stelling twee ging over de vraag: hoe ver reikt de verantwoordelijkheid van de Hanzehogeschool? Iemand merkte op dat het niet alleen gaat om de juridische afstemming van verantwoordelijkheid wat betreft aansprakelijkheid of imagoschade, maar ook om inhoudelijke betrokkenheid in relatie tot verantwoordelijkheid. Je moet als hogeschool goed je huiswerk doen op het gebied van imagoschade, al is er een niet te definiëren grijs gebied.

Het gaat om twee dingen: 'how to spread the news' en 'how far to spread the news'. Uiteindelijk moet een beperkt aantal functionarissen binnen de onderwijsinstelling op de hoogte zijn van de calamiteitenplannen. Die plannen kunnen heel goed aansluiten op bestaande calamiteitenplannen voor brand, ongeregelde zaken zoals vechtpartijen binnen de instelling, etc.

Wat doe je als een student na een calamiteit ervoor kiest om in het rampgebied te blijven? Je kunt dan niet de studiepunten intrekken, maar wel de student berichten dat zijn verblijf daarna op eigen verantwoordelijkheid is. Ook moet de student weten dat na een negatief reisadvies van Buitenlandse Zaken bepaalde verzekeringen geen dekking meer bieden.

Sommige hogescholen en universiteiten maken gebruik van externe bureaus en een alarmnummer als service voor de student. De studenten kunnen dit telefoonnummer onder de naam 'ICE' (staat voor: *in case of emergency*) in hun telefoon zetten. De Hogeschool Leiden heeft een eigen crisisteam en een emergency D-base op Blackboard, plus een alarmnummer dat 24 uur per dag bereikbaar is. Opleidingen zijn verplicht gegevens aan te leveren over studenten in het buitenland, medewerkers in het buitenland en buitenlandse studenten in Nederland. Het lukt daar overigens ook niet om de gegevens 100 procent correct en volledig te krijgen.

Tips

Tot slot een aantal tips van de heer Peter van der Lecq van het ministerie van Buitenlandse Zaken:

- Beperk de kring van mensen die betrokken zijn bij het calamiteitenplan.
- Geef de studenten voorafgaand aan hun buitenlandverblijf goede voorlichting.
- Zorg dat studenten goed verzekerd zijn en bij calamiteiten gebruik kunnen maken van alarmcentrales.
- Zorg dat bij de studenten alle gegevens van de Nederlandse ambassade in het land van hun verblijf bekend zijn. Bij calamiteiten kunnen ze dan contact opnemen met de ambassade.